

โรงเรียนแม่ระมาดวิทยา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก

คู่มือ

แผนเผชิญเหตุ
จาก
ภัยรูปแบบใหม่

ปีการศึกษา ๒๕๖๖

คำนำ

แผนการเผชิญเหตุจากภัยรูปแบบใหม่สถานศึกษาเล่มนี้ โรงเรียนแม่ระมาตวิทยาคม จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานเผชิญเหตุจากภัยรูปแบบต่างๆ ในสถานศึกษา โดยมีเป้าหมายให้นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการปกป้อง ค้ำครอง ดูแลช่วยเหลือ เยียวยา มีความมั่นคงและปลอดภัย ซึ่งจะไปตามนโยบายความ ปลอดภัยของกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยในแผนการเผชิญเหตุจากภัยรูปแบบต่างๆ เล่มนี้ประกอบด้วย ความสำคัญและวัตถุประสงค์ เป้าหมาย องค์กรความรู้ด้านความปลอดภัย การเสริมสร้างความปลอดภัย การติดต่อสื่อสาร และการกำกับ ติดตามและประเมินผล โรงเรียนแม่ระมาตวิทยาคม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนการเผชิญเหตุจากภัยรูปแบบต่างๆ ในสถานศึกษา นี้ จะอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ปฏิบัติได้เป็นอย่างดี

ฝ่ายบริหารงานทั่วไป

๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๖

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	๗
ส่วนที่ ๑ บทนำ	๑
๑. ความสำคัญในการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา	๑
๒. วัตถุประสงค์	๒
๓. เป้าหมาย	๒
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จ	๒
ส่วนที่ ๒ องค์ความรู้ด้านความปลอดภัย	๓
๑. นโยบายด้านความปลอดภัย	๓
๒. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	๖
ส่วนที่ ๓ การเสริมสร้างความปลอดภัยสถานศึกษา	๑๑
๑. ขอบข่ายความปลอดภัยสถานศึกษา	๑๑
๒. มาตรการความปลอดภัยสถานศึกษา	๑๒
๓. โครงสร้างการบริหารจัดการความปลอดภัยสถานศึกษา	๑๓
๔. ขั้นตอนการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา	๑๔
ส่วนที่ ๔ การติดต่อสื่อสาร	๒๕
๑. ช่องทางการติดต่อสื่อสาร	๒๕
๒. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๒๖
ส่วนที่ ๕ การกำกับ ติดตามและประเมินผล	๒๗
ภาคผนวก	๒๘
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนและมาตรการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา	๒๙

ส่วนที่ ๑

บทนำ

๑. ความสำคัญในการดำเนินงานแผนเผชิญเหตุจากภัยรูปแบบใหม่ ในสถานศึกษา

ปัจจุบันสถานการณ์ความไม่ปลอดภัยในสถานศึกษา มีมากมายหลากหลาย สำนักงาน คณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (๒๕๖๔) ได้จำแนกขอบข่ายภัยสถานศึกษาไว้ ๔ กลุ่ม ได้แก่ ๑) ภัยที่เกิด จากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ (Violence) ๒) ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ (Accident) ๓) ภัยที่เกิดจากการถูกละเมิดสิทธิ์ (Right) ๔) ภัยที่เกิดจากผลกระทบทางสุขภาพทางกายและจิตใจ (Unhealthiness) ภัยเหล่านี้อาจ เกิดความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ มีความซับซ้อน รุนแรงมากขึ้น และเกิดขึ้นซ้ำ ๆ ส่งผลกระทบต่อสภาพ ร่างกายและจิตใจ ของนักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา

สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคมทำให้คนไทยในยุคปัจจุบันเผชิญกับภาวะความเสี่ยงภัย ต่างๆรอบตัว จึงเกิดการตื่นตัวและสนใจในการค้นหาข้อมูลข่าวสาร เพื่อพัฒนาตนเองและคนรอบข้าง การนำเสนอ ข่าวเด็กและเยาวชน ตลอดจนบุคลากรทางการศึกษาที่ประสบภัยและได้รับผลกระทบจึงได้รับความสนใจจากสื่อ ต่างๆอย่างกว้างขวาง รวมถึงการนำเสนอข่าวที่มีความรุนแรง บิดเบือนข้อเท็จจริงของสื่อ ส่งผลต่อความปลอดภัย ของนักเรียนในโรงเรียน ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องคอยระมัดระวังป้องกัน เผื่อระวังการให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องเพื่อให้นักเรียนมีความปลอดภัยสูงสุด

การเสริมสร้างความมั่นคงในชีวิตของคนทุกช่วงวัย ให้ปลอดภัยจากภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ อันได้แก่ ภัยจากยาเสพติดภัยความรุนแรง ภัยพิบัติต่างๆ อุบัติเหตุ ภัยจากโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ ฝุ่น PM๒.๕ การค้ามนุษย์ การคุกคามในชีวิตและทรัพย์สิน และภัยจากไซเบอร์ นั้น แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙) จึงได้ตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาที่เกิดจากความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีของโลกยุคศตวรรษที่ ๒๑ เป็นพลวัตที่ก่อให้เกิดความท้าทายในด้านการ เปลี่ยนแปลงของบริบทเศรษฐกิจและสังคมโลก อันเนื่องจากการปฏิวัติดิจิทัล (Digital Revolution) ประเทศเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ในอนาคตอันใกล้ การติดต่อกับต่างประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ทักษะคน ความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรม และพฤติกรรมของประชากรที่ปรับเปลี่ยนไปตามกระแสโลกาภิวัตน์เป็นผลให้เกิดการเร่งแก้ไขปัญหา ทั้งยังเกิดภัยคุกคามต่อความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนและประเทศชาติมีความซับซ้อนและ รุนแรงมากขึ้น

นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งมั่นในการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เป็น “การศึกษาขั้นพื้นฐานวิถีใหม่ วิถีคุณภาพ” มุ่งเน้นความปลอดภัยในสถานศึกษา ส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและบริหารจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นพัฒนาระบบและกลไกในการดูแลความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา และสถานศึกษา จากภัยพิบัติและภัยคุกคามทุกรูปแบบ รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพที่ดี สามารถปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำส่งเสริมความปลอดภัยสร้างความมั่นใจให้สังคม เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยแก่นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาสังกัด

กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้ป้องกัน ดูแล ช่วยเหลือหรือเยียวยา และแก้ไขปัญหามีความเป็นเอกภาพ มีการปฏิบัติ สอดคล้องและเป็นระบบ โรงเรียนแม่ระมาดวิทยาฯ จึงได้จัดทำแผนการเผชิญเหตุจากภัยรูปแบบใหม่ใน สถานศึกษาขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างความปลอดภัยแก่นักเรียนเป็นสำคัญ เพราะความปลอดภัยเป็นปัจจัย ที่ส่งผลกระทบต่อตรงต่อคุณภาพและการเรียนรู้ของผู้เรียน

โรงเรียนแม่ระมาดวิทยาฯ ได้ตระหนักในการสร้างความปลอดภัยให้แก่เด็กนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้ นักเรียนมีความสุขและมีชีวิตที่ปลอดภัยทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา สามารถปรับตัวให้ทันกับการ เปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม รู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น รู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น รู้จักป้องกันตนเองในสภาวะคับขัน และ จัดการกับชีวิตได้ นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาทุกคนได้รับการปกป้องและคุ้มครอง ความปลอดภัยทั้ง ด้านร่างกายและจิตใจ อย่างทั่วถึง และสามารถอยู่ในสังคมอย่างปลอดภัยและมีความสุข

๒. วัตถุประสงค์

- ๒.๑ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานเผชิญเหตุจากภัยรูปแบบใหม่ในสถานศึกษา
- ๒.๒ เพื่อสร้างความเข้มแข็งในการเผชิญเหตุจากภัยรูปแบบใหม่ในสถานศึกษา
- ๒.๓ เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนได้รับการปกป้อง และคุ้มครองความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกาย และ จิตใจ โดยนักเรียนจะได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิด และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างปลอดภัยและมีความสุข
- ๒.๔ เพื่อสร้างความตระหนักในการรักษาความปลอดภัยของโรงเรียน โดยการให้ความรู้ ความ เข้าใจ แก่ผู้รับผิดชอบ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยในโรงเรียน

๓. เป้าหมาย

- ๓.๑ โรงเรียนมีแผนเผชิญเหตุจากภัยรูปแบบใหม่ ตามบริบทของโรงเรียน
- ๓.๒ โรงเรียนมีการปฏิบัติที่ดี ในการเสริมสร้างความปลอดภัยสถานศึกษา เพื่อการพัฒนาอย่าง ยั่งยืน
- ๓.๓ นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับความคุ้มครองดูแลให้มีความปลอดภัย
- ๓.๔ โรงเรียนกับหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการ ดูแลให้ความปลอดภัยแก่ นักเรียน ครูและบุคลากรในโรงเรียน

๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

- ๔.๑ โรงเรียนมีแผนเผชิญเหตุจากภัยรูปแบบใหม่ ตามบริบทของโรงเรียน
- ๔.๒ นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับความคุ้มครองดูแลให้มีความปลอดภัย
- ๔.๓ โรงเรียน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานต้นสังกัด และภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการดูแล ให้ความปลอดภัยแก่ นักเรียน ครูและบุคลากรในโรงเรียน

ส่วนที่ ๒

องค์ความรู้ด้านความปลอดภัย

การสร้างความปลอดภัยให้นักเรียนเป็นสิ่งสำคัญ เพราะความปลอดภัยเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อโดยตรงต่อคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน การพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าประสงค์ขึ้นอยู่กับความสุขและการมีชีวิตที่ปลอดภัยทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา สามารถป้องกันหรือได้รับการป้องกันตนเองจากปัจจัยเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ มีความรู้ ความเข้าใจ จิตสำนึก และเจตคติที่ดี และมีทักษะในการป้องกันภัยสามารถหรือได้รับการแก้ไขปัญหา ช่วยเหลือ เยียวยา ฟื้นฟู และดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมาย ดังนั้นจึงเป็นภารกิจสำคัญที่โรงเรียนจะต้องมีแผนเผชิญเหตุจากภัยรูปแบบใหม่ เกิดขึ้น

๑. นโยบายด้านความปลอดภัย

แผนการจัดการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙ ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการศึกษา ภายใต้ ๖ ยุทธศาสตร์หลักที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เพื่อให้แผนการศึกษาแห่งชาติบรรลุเป้าหมายตามจุดมุ่งหมายวิสัยทัศน์และแนวคิดการจัดการการศึกษา โดยได้กำหนดใน ยุทธศาสตร์ ที่ ๑ การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ ปัจจุบันภัยคุกคามต่อความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนและประเทศชาติมีความซับซ้อนและรุนแรงมากขึ้น อาทิ จากภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ อันได้แก่ ภัยจากยาเสพติดภัยความรุนแรง ภัยพิบัติต่างๆ อุบัติเหตุ ภัยจากโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ ฝุ่น PM๒.๕ การค้ามนุษย์ การคุกคามในชีวิตและทรัพย์สิน และภัยจากไซเบอร์ เป็นต้น ความมั่นคงของชาติจึงมิได้ครอบคลุมเฉพาะมิติด้านการทหารหรืออำนาจอธิปไตยเท่านั้น แต่ยังครอบคลุมมิติต่าง ๆ ทั้งเศรษฐกิจสังคม วิถีชีวิต วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ฯลฯ ซึ่งในแต่ละมิติล้วนมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ การ ป้องกัน ภัยคุกคามเหล่านี้จะต้องพิจารณาในมิติที่มีความเชื่อมโยงกัน และการดำเนินการเพื่อวางรากฐานและกลไก การสร้างความมั่นคงเพื่อป้องกันและป้องปรามภัยเหล่านี้จำเป็นต้องเริ่มที่กระบวนการจัดการศึกษาของประเทศ การดูแลและป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ เพื่อส่งเสริมให้เกิดความปลอดภัยและความ มั่นคงในชีวิต ลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามต่าง ๆ

ดังนั้น การจัดการศึกษาที่ครอบคลุมประเด็นหลักสำคัญที่มีผลदानความมั่นคงแก่คนในชาติจะส่งผลให้ ทุกคนมีจิตสำนึก ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ความคิด ทักษะคิด ความเชื่อค่านิยม และพฤติกรรมที่เหมาะสม รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและโลกศตวรรษที่ ๒๑ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างสันติและสงบสุข อันจะส่งผลให้สังคมและประเทศเกิดความมั่นคงธำรงรักษาอธิปไตย และผ่านพ้นจากภัยคุกคามต่าง ๆ ได้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบความปลอดภัยรอบด้านในโรงเรียน (Comprehensive School Safety Framework : CSSF) ได้ปรากฏอยู่ในกรอบการดำเนินงานระดับโลก ทั้งที่เป็นกรอบความคิดริเริ่ม และข้อตกลง หลายฉบับ CSSF ตั้งอยู่ใจกลางของกรอบการดำเนินงานที่ทับซ้อนกันหลายด้าน ได้แก่ เป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ (Convention on the Rights of Persons with Disabilities: CRPD) การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ (Disaster Risk Reduction : DRR) และ

Sendai Framework for DRR โดยมีหลักการสำคัญ คือ การศึกษาเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็ก ซึ่งช่วยให้ประชาคมโลกเกิดความชัดเจนถึงภัยคุกคามจากภัยธรรมชาติ ความขัดแย้ง ความรุนแรงและการพลัดถิ่น ความปลอดภัยรอบด้านในโรงเรียน เป้าหมายของความปลอดภัยรอบด้านในโรงเรียน

สามเสาหลักของความปลอดภัยรอบด้านในโรงเรียน

ความปลอดภัยรอบด้านในโรงเรียน ซึ่งอยู่ภายใต้นโยบายและการปฏิบัติด้านการศึกษา มีความสอดคล้องกับการบริหารจัดการภัยพิบัติ ในระดับสากล ระดับประเทศ ภูมิภาค จังหวัด และระดับพื้นที่ รวมทั้งในโรงเรียน

กรอบแนวคิดความปลอดภัยรอบด้านในโรงเรียน ประกอบด้วยสามเสาหลัก (Three Pillars) ได้แก่

๑. ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนที่ปลอดภัย (Safer Learning Facilities)
๒. ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา (School Disaster Management)
๓. ด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติ (Risk Reduction and Resilience Education)

รากฐานของการวางแผนสำหรับความปลอดภัยรอบด้านในโรงเรียน คือ การจัดการประเมินความเสี่ยงแบบภัยหลายชนิด การวางแผนนี้ควรเป็นส่วนหนึ่งของระบบข้อมูลการจัดการการศึกษาในระดับประเทศ ระดับภูมิภาคและในระดับพื้นที่ ข้อมูลเรื่องความเสี่ยงจากภัยพิบัติเป็นส่วนหนึ่งของการวิเคราะห์นโยบายของภาคการศึกษาและการจัดการในภาพรวมซึ่งจะให้ข้อมูลเชิงประจักษ์และหลักฐานที่สำคัญสำหรับการวางแผนและการทำงาน

ความปลอดภัยรอบด้านในโรงเรียนและความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๗๓ และกรอบการดำเนิน เพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๗๓ ผลสัมฤทธิ์ของการบูรณาการความปลอดภัยรอบด้านในโรงเรียนเข้าไปในกรอบการพัฒนาที่ยั่งยืน และนโยบายและการลดความเสี่ยงภัยพิบัติเรื่องการลดความเสี่ยง ได้แก่

- ๑) ปรับปรุงการเข้าถึงการศึกษาของเด็กอย่างเท่าเทียม ไม่เลือกปฏิบัติ และปลอดภัย
- ๒) พัฒนาและสร้างความเข้มแข็งให้แก่สถาบัน กลไกและเครือข่ายประสานงาน รวมทั้งศักยภาพ ระดับประเทศในการสร้างความสามารถในการรู้รับปรับตัวและฟื้นคืนกลับ (Resilience) จากภัยและอันตรายที่อาจเกิดขึ้นแกภาคการศึกษาทั้งในระดับนานาชาติ ระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น
- ๓) บูรณาการแนวทางการลดความเสี่ยงเข้าไปในการดำเนินงานเกี่ยวกับการเตรียมพร้อมรับภัยฉุกเฉิน การตอบสนองและการฟื้นฟูจากภัยพิบัติในภาคการศึกษา
- ๔) ติดตามและประเมินผลความก้าวหน้าของการดำเนินงานด้านการลดความเสี่ยงภัยพิบัติและความขัดแย้ง
- ๕) เพิ่มจำนวนและความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลหลักฐานที่เกี่ยวกับภัย เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเตือนภัยล่วงหน้าสำหรับภัยหลายชนิด (multi-hazard early warning system) และข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงภัยพิบัติ

๒. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖

สาระสำคัญ

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๙๕ ก วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๖ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๗ สาระสำคัญของ พ.ร.บ. ฉบับนี้ เกี่ยวกับเรื่องสิทธิเสรีภาพของเด็กและเยาวชนที่ต้องได้รับความคุ้มครองจากรัฐโดยไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ พ.ร.บ. ฉบับนี้ มีทั้งหมด ๙ หมวด ๘๘ มาตราด้วยกัน แยกเป็น มาตรา ๑-๖ อธิบายความหมายเกี่ยวข้องกับ พ.ร.บ. ฉบับนี้

หมวด ๑ ที่ว่าด้วยเรื่อง คณะกรรมการคุ้มครองเด็ก (มาตรา ๗-๒๑)

หมวด ๒ ที่ว่าด้วยเรื่อง การปฏิบัติต่อเด็ก (มาตรา ๒๒-๓๑)

หมวด ๓ ที่ว่าด้วยเรื่อง การสงเคราะห์เด็ก (มาตรา ๓๒-๓๙)

หมวด ๔ ที่ว่าด้วยเรื่อง การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก (มาตรา ๔๐-๔๗)

หมวด ๕ ที่ว่าด้วยเรื่อง ผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก (มาตรา ๔๘-๕๐)

หมวด ๖ ที่ว่าด้วยเรื่อง สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานพัฒนาและฟื้นฟู (มาตรา ๕๑-๖๒)

หมวด ๗ ที่ว่าด้วยเรื่อง การส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา (มาตรา ๖๓-๖๗)

หมวด ๘ ที่ว่าด้วยเรื่อง กองทุนคุ้มครองเด็ก (มาตรา ๖๘-๗๗)

หมวด ๙ ที่ว่าด้วยเรื่อง ออกกำหนดโทษ (มาตรา ๗๘-๘๖)

บทเฉพาะกาล (มาตรา ๘๗-๘๘)

ระเบียบ กฎหมายความผิดเกี่ยวกับเพศ และความผิดต่อเสรีภาพ

พรากผู้เยาว์

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๑๗ บัญญัติว่า ผู้ใดโดยปราศจากเหตุอันสมควรพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเสียจากบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๓ ปี ถึง ๑๕ ปี และปรับตั้งแต่ ๖,๐๐๐ บาท ถึง ๓๐,๐๐๐ บาท ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๑๘ บัญญัติว่า ผู้ใดพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล โดยผู้เยาว์นั้นไม่เต็มใจไปด้วย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๒ ปีถึง ๑๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๔,๐๐๐ บาท ถึง ๒๐,๐๐๐ บาท ความผิดฐานพรากเด็กหรือพรากผู้เยาว์ เป็นการพาเด็กหรือผู้เยาว์ไป หรือแยกเด็กหรือผู้เยาว์ออกจากความปกครองดูแลของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของเด็กหรือผู้เยาว์ หากการพรากเด็กหรือผู้เยาว์ไปเพื่อการอนาจาร เช่น พาไปกอดจูบ ลูบคลำ ผู้นั้นจะต้องได้รับโทษหนักยิ่งขึ้น โดยเฉพาะหากมีการร่วมประเวณีหรือมีเพศสัมพันธ์ผู้นั้นจะต้องถูกดำเนินคดีข้อหาข่มขืนกระทำชำเราอีกขอหาหนึ่ง มีโทษหนักมาก แม้ผู้เยาว์นั้นจะยินยอมไปด้วย ผู้ที่พรากก็ต้องมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๑๙ ซึ่งบัญญัติว่า ผู้ใดพรากผู้เยาว์อายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อหากำไร หรือเพื่อการอนาจาร โดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปด้วย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๒ ปี ถึง ๑๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๔,๐๐๐ บาท ถึง ๒๐,๐๐๐ บาท

กระทำอนาจาร

ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๗๘ บัญญัติว่า ผู้ใดกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่าสิบห้าปี โดยขู่ เชื้อด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๗๙ บัญญัติว่า ผู้ใดกระทำอนาจารแก่เด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ความผิดฐานกระทำอนาจารเป็นการกระทำที่น่าอัปยศน่าบัดสี สลามก เช่น กอด จูบ ลูบคลำ หรือจับอวัยวะเพศ หญิง หน้าอก รวมถึงการจับเนื้อต้องตัวหญิงก็ตาม ก็ถือว่าเป็นความผิดข้อหากระทำอนาจาร แม้ว่าเด็กที่ถูกกระทำ จะยินยอมให้กระทำการดังกล่าวก็ยังคงมีความผิด หากเด็กนั้นอายุไม่เกินสิบห้าปี

ข่มขืน กระทำชำเรา

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๖ บัญญัติว่า ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราหญิงอื่น ซึ่งมีใช้ภริยาของตน โดยขู่เชื้อด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยหญิงอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้หญิงเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๔ ปี ถึง ๒๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๘,๐๐๐ บาท ถึง ๔๐,๐๐๐ บาท ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราเป็นการบังคับใจ ผงใจหญิงอื่นที่มีใช้ภริยาของตน โดยหญิงนั้นไม่ยินยอม หรือใช้กำลังบังคับจนหญิงนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ จนผู้กระทำผิดล่วงเกินทางเพศ หรือมีเพศสัมพันธ์กับหญิงนั้น หากเป็นการข่มขืนกระทำชำเราเด็กหญิงอายุไม่เกินสิบห้าปี ซึ่งมีใช้ภริยาของตน โดยเด็กหญิงนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ผู้นั้นจะต้องได้รับโทษจำคุกตั้งแต่ ๔ ปี ถึง ๒๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๘,๐๐๐ บาท ถึง ๔๐,๐๐๐ บาท เช่น นายเอได้ใช้กำลังข่มขืนนางสาวบี อายุ ๒๒ ปี ในขณะที่นางสาวบีกำลังกลับจากที่ทำงาน และนางสาวบีไป กักขังไว้พร้อมทั้งข่มขืนกระทำชำเราเช่นนี้ นายเอมีความผิดข่มขืนกระทำชำเราและกักขังหน่วงเหนี่ยวร่างกายผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๔ ปี ถึง ๒๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๘,๐๐๐ บาท ถึง ๔๐,๐๐๐ บาท

ระเบียด กฎหมายความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ

ยาเสพติดให้โทษ หมายถึง สารเคมี หรือวัตถุพิษ ชนิดใดชนิดหนึ่ง ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะโดยรับประทานดม สูบฉีด หรือด้วยประการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเป็นลำดับ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงอยู่ตลอดเวลา และสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง

เสพ หมายถึง การรับยาเสพติดให้โทษเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะด้วยวิธีใด ๆ ยาเสพติดให้โทษ แบ่งออกเป็น ๕ ประเภท คือ

ประเภท ๑ ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง เช่น เฮโรอีน(ยาบ้า)

ประเภท ๒ ยาเสพติดให้โทษทั่วไป เช่น มอร์ฟิน โคคาอีน

ประเภท ๓ ยาเสพติดให้โทษที่มีลักษณะเป็นตำรับยาและมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ผสมอยู่ด้วย

ประเภท ๔ สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ หรือประเภท ๒ เช่น อาเซติก แอนดีโอไดร

ประเภท ๕ ยาเสพติดให้โทษที่มีได้เข้าอยู่ในประเภท ๑ ถึงประเภท ๔ เช่น กัญชา ฝิ่นกระท่อม

ความผิดเกี่ยวกับเสพยาเสพติดให้โทษ

เสพกัญชา

ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๙๒ บัญญัติว่าผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษ ประเภท ๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ดังนั้น ผู้ใดเสพกัญชาไม่ว่าด้วยวิธีการใด ๆ เช่น เอากัญชาผสมบุหรี่แล้วสูบ หรือเสพกัญชาโดยใช้บ้องกัญชาถือว่าผู้นั้นมีความผิดฐานเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๕ ซึ่งมีโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท

เสพยาบ้าหรือเฮโรอีน

ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๙๑.๒ บัญญัติว่า ผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๖ เดือน ถึง ๓ ปีหรือปรับตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐บาท ถึง ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ดังนั้นผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ เช่น ยาบ้า เฮโรอีน ไม่ว่าโดยวิธีการสุดคมจากการรมควันหรือฉีดเฮโรอีนเข้าเส้นเลือด สุดคมเข้าทางจมูก ถือว่าผู้นั้นมีความผิดฐานเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ ซึ่งมีโทษจำคุกหนักกว่ากัญชา

สารระเหย

สารระเหย หมายความว่า สารเคมี หรือผลิตภัณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศว่าเป็นสารระเหย เช่น กาวต่าง ๆ ผู้ติดสารระเหย หมายความว่า ผู้ซึ่งต้องใช้สารระเหยบำบัดความต้องการของร่างกายและจิตใจเป็นประจำ ความผิดฐานเสพสารระเหยนั้นตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๑๗ บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ ผู้ใดใช้สารระเหยบำบัดความต้องการของร่างกาย หรือจิตใจ ไม่ว่าโดยวิธีการสุดคม หรือวิธีอื่นใด หากผู้ใดฝ่าฝืน มีโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ความผิดเกี่ยวกับครอบครองยาเสพติดให้โทษ

ความผิดฐานครอบครองยาบ้าหรือเฮโรอีนตาม พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๕ บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ซึ่งมาตรา ๖๗ บัญญัติว่า ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ โดยไม่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๑๐ ปี หรือปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ บาท ถึง ๒๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ หากผู้ใดครอบครองยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภทยาบ้าเกิน ๑๕ เม็ด กฎหมายสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นั้นได้ครอบครองยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ไว้เพื่อจำหน่าย ซึ่งมีอัตราโทษจำคุกตั้งแต่ ๔ ปี ถึงตลอดชีวิต

ระเบียบ กฎหมายความผิดเกี่ยวกับการจราจรทางบก และการใช้รถ

ผู้ขับขี่รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์จะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่นายทะเบียนเสียก่อน โดยกล่าวคือต้องมีใบอนุญาตขับรถ หรือใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์ ซึ่งออกให้โดยนายทะเบียน มิฉะนั้นจะมีความผิดตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๔๒ ซึ่งบัญญัติว่า ผู้ขับขี่รถต้องได้รับใบอนุญาตขับรถ และต้องมีใบอนุญาตขับรถ และสำเนาภาพถ่ายใบคู่มือจดทะเบียนรถในขณะขับรถ และมาตรา ๓๔ บัญญัติว่า ผู้ใดขับรถโดยไม่ได้รับใบอนุญาตขับรถต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ นอกจากนี้ ขณะขับรถหรือขับขี่รถจักรยานยนต์ สภาพร่างกายของผู้ขับขี่จะต้องปกติ สมบูรณ์ ไม่มีอาการห่อนความสามารถในการขับขี่ หรืออาการเมาสุรา หรือของเมาอย่างอื่น มิฉะนั้นผู้ขับขี่จะต้องมีความผิดตาม พ.ร.บ.

จรรยาทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๖๐ วรรคสาม ซึ่งมีโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับตั้งแต่ ๒,๐๐๐ บาท ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

การ Bully

ปัจจุบันเราได้ยินคำว่า “Bully” บ่อยครั้ง เนื่องจากทุกวันนี้ผู้คนสื่อสารกันผ่านโลกโซเชียลมีเดียกันมาก จนคิดว่าเป็นแค่การบูลลี่ในโลกโซเชียล แต่ในความจริงแล้ว การบูลลี่ก็เกิดขึ้นได้ทุกที่ในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นในสถานศึกษา หรือที่ทำงาน และเกิดขึ้นมานานแล้ว

“บูลลี่” คือ พฤติกรรมรุนแรง กลั่นแกล้ง รังแกผู้อื่นทั้งทางวาจาและร่างกาย หากเกิดในชีวิตจริงมักเป็นการล้อเลียนรูปร่างหน้าตา สถานะทางสังคม รวมถึงการทำร้ายร่างกาย ส่วนโลกออนไลน์ส่วนใหญ่เกิดจากการประจานกันทางโซเชียลมีเดีย ซึ่งหลายครั้งการบูลลี่สร้างผลกระทบทางด้านความรู้สึกมากมายจนอาจเกิดเป็นแผลทางใจฝังลึกจนยากเยียวยา หรืออาจลุกลามไปจนเกิดการปะทะและสร้างบาดแผลทางกายได้

แบบไหนเข้าข่าย บูลลี่

พฤติกรรมข่มขู่กับการบูลลี่ อาจแยกกันไม่ได้เด็ดขาด ด้วยส่วนใหญ่มักเกิดจากการกระทำของผู้ที่คิดว่าตนมีอำนาจมากกว่ารังแกผู้ที่ด้อยกว่าหรือคนตัวใหญ่ข่มขู่คนตัวเล็ก พฤติกรรมเหล่านี้ อาจเกิดซ้ำ ๆ ซึ่งหากต้องเผชิญการทำร้ายครั้งแรก ผู้ถูกกระทำอาจให้อภัยได้ แต่ถ้าเกิดขึ้นบ่อยๆ ซ้ำๆ อาจกลายเป็นความเครียดหรือความแค้นในที่สุด นอกจากนี้ผู้กระทำส่วนใหญ่มีเป้าหมายชัดเจนว่าต้องการให้ผู้อื่นอับอาย เจ็บตัว เสื่อมเสีย หรือด้อยค่าลง โดยสามารถจำแนกการบูลลี่ได้ ดังนี้

- **บูลลี่ทางร่างกาย** เป็นการทำร้ายร่างกายอีกฝ่ายให้เกิดการบาดเจ็บ มีบาดแผล ซึ่งสามารถมองเห็นได้จากภายนอก บางกรณีอาจส่งผลต่อจิตใจอีกด้วย
- **บูลลี่ทางวาจา** แม้ไม่มีบาดแผลทางกายให้เห็น แต่การพูดส่อเสียด ล้อเลียน ใส่ร้าย การประจานด้วยคำพูดให้ผู้อื่นได้ยิน นอกจากจะสร้างความอับอาย วิตกกังวล อาจสร้างความเครียด เก็บกด ส่งผลถึงขั้นเป็นโรคซึมเศร้า หรือหวาดกลัวสังคม ถือเป็นบาดแผลทางใจที่เจ็บปวดไม่น้อย
- **บูลลี่ทางสังคม** เป็นการสร้างกระแสสังคมรอบข้างให้หมิ่นชังมาอย่างเหยื่อของการ บูลลี่ เสมือนการยืมมือคนรอบข้างให้ร่วมกันทำร้ายบุคคลเพียงคนเดียว เช่น การปล่อยคลิปของเหยื่อ หรือการสร้างข่าวลือจนผู้เสพหลงเชื่อและพร้อมจะแชร์และกระพือข่าวให้ไปในวงกว้างขึ้น จนกว่าผู้ถูกกระทำไม่มีที่ยืนทางสังคม

รับมือกับการบูลลี่

หลายครั้งที่การบูลลี่เกิดขึ้นเพียงเพราะความสนุกชั่ววูบ ความโกรธชั่วคราว หรือเป็นเพียงการตัดสินใจชั่วขณะ แต่ผลที่ตามมาอาจมากมายและส่งผลยาวนานสำหรับผู้ถูกกระทำ ดังนั้นการรู้จักรับมือกับการบูลลี่อาจช่วยลดความเสี่ยงบาดแผลทั้งทางกาย ใจ และสังคม ดังนี้

- **ใช้ความนิ่งสงบการบูลลี่** การนิ่งเฉยต่อการบูลลี่ช่วยให้เรื่องราวการบูลลี่หายไปอย่างรวดเร็ว เนื่องจากผู้กระทำมักมีเจตนาให้เหยื่อตอบโต้ เพื่อสร้างกระแสความรุนแรง หรือเพิ่มความสนใจ แต่เมื่อผู้ถูกกระทำเลือกที่จะนิ่งเฉย ผู้ลงมือบูลลี่อาจรู้สึกเบื่อและถอยทัพไปเองในที่สุด

- **ตอบโต้อย่างสุภาพ** ด้วยคำพูดและการแสดงออกว่าไม่รู้รู้สึกสนุก หรือไม่ชอบการกระทำรวมถึงวาจาต่างๆ ที่ถูกกล่าวถึงด้วยคำพูดและท่าทีสุภาพ ไม่ตะโกน ขึ้นเสียง หรือใช้คำหยาบคาย รวมถึงชี้แจงอย่างชัดเจนหากเรื่องที่ถูกล่าม้างไม่เป็นจริง
- **พูดคุยกับเพื่อนร่วมชะตากรรมเพื่อช่วยกันแก้ไข** บางครั้งการถูกบูลลี่ไม่ได้เกิดขึ้นกับบุคคลเพียงคนเดียว การหาผู้ร่วมถูกกระทำจะเป็นการเพิ่มหลักฐานและพยานว่า ผู้บูลลี่สร้างเรื่องขึ้นทำร้ายเหยื่อมากกว่าจะเป็นเรื่องจริง นอกจากนี้เพื่อนร่วมชะตากรรมอาจเป็นที่ปรึกษาคลายทุกข์ได้เป็นอย่างดี
- **เปลี่ยนสิ่งแวดล้อม** หากการบูลลี่นั้นทำร้ายร่างกายหรือจิตใจจนยากยอมรับ การเปลี่ยนที่ทำงาน กลุ่มเพื่อน ก็อาจช่วยฟื้นฟูภาวะบอบช้ำจากการถูกบูลลี่ได้เร็วขึ้น
- **ปรึกษานักจิตวิทยาหรือจิตแพทย์** หลายครั้งที่การบูลลี่ล้ำเส้นเหยื่อจนกัดกินจิตใจ สร้างบาดแผล จนผู้ถูกกระทำไม่สามารถอยู่ในสังคมต่อไป บางกรณีอาจกลายเป็นความเครียด ปลีกตัวจากสังคม ไปจนถึงขั้นเก็บกด เป็นโรคซึมเศร้า และจบลงด้วยการฆ่าตัวตาย ดังนั้นทางออกที่ดีคือการพบผู้เชี่ยวชาญไม่ว่าจะเป็นนักจิตวิทยา หรือจิตแพทย์ เพื่อปรึกษา ทำการรักษาอย่างถูกวิธีและมีประสิทธิภาพ

เราต่างเกิดมาและมีชีวิตในช่วงเทคโนโลยีเจริญก้าวหน้า การบูลลี่ที่ไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นด้วยการเผชิญหน้าเท่านั้น วันหนึ่งเราอาจตกเป็นเหยื่อการบูลลี่ทางโซเชียลจากผู้ที่ไม่เคยรู้จักกันเลย หรืออาจตกเป็นเหยื่อร่วมกระทำการบูลลี่บุคคลอื่น แม้กระทั่งเป็นผู้เริ่มบูลลี่โดยไม่รู้ตัว

ดังนั้น ไม่ว่าจะการกระทำใดๆ ที่ก่อให้เกิดกับผู้อื่นรู้สึกด้อยค่า ย่ำแย่ อับอาย เสื่อมเสีย ลองถอยออกมาสักก้าว หายใจเข้าออกอีกหลายๆ ครั้ง ก่อนลงมือแชร์ กดไลค์ หรือเขียน พุดออกไป เพราะสิ่งเหล่านี้เมื่อเกิดขึ้นแล้ว แม้เราจะลบออกสักกี่ครั้ง ก็ยังฝังในจิตใจของผู้ถูกกระทำเสมอ

ในทางกลับกัน หากต้องเผชิญปัญหาในสถานะเหยื่อของการ บูลลี่ ควรตั้งรับอย่างมีสติ ใจเย็นบ้าง ตอบโต้ชี้แจงให้ถูกจังหวะ ไม่คิดแค้น เครียด หรือวิตกกังวลเกินไป รวมถึงเลือกที่จะใช้ชีวิตในสังคมสิ่งแวดล้อมที่ดีเหมาะสมกับตัวเอง ปิดรับเรื่องราวทางโซเชียลบ้าง และข้อสำคัญ หากหาทางออกไม่ได้ ควรรีบพบแพทย์เพื่อรับการรักษาอย่างเหมาะสม

ส่วนที่ ๓

การเสริมสร้างความปลอดภัยในโรงเรียน

๑. ขอบข่ายความปลอดภัยของสถานศึกษา

ขอบข่ายความปลอดภัยของสถานศึกษา ๔ กลุ่มภัย ดังนี้ ๑) ภัยที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ (Violence) ๒) ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ (Accident) ๓) ภัยที่เกิดจากการถูกละเมิดสิทธิ (Right) ๔) ภัยที่เกิดจากผลกระทบทางสุขภาพทางกายและจิตใจ (Unhealthiness) มีองค์ประกอบ ดังนี้

๑.๑ ภัยที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ (Violence)

๑) การล่อลวงละเมิดทางเพศ	๒) การทะเลาะวิวาท
๓) การกลั่นแกล้งรังแก	๔) การชุมนุมประท้วงและการจลาจล
๕) การก่อวินาศกรรม	๖) การระเบิด
๗) สารเคมีและวัตถุอันตราย	๘) การล่อลวง ลักพาตัว

๑.๒ ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ (Accident)

๑) ภัยธรรมชาติ	๒) ภัยจากอาคารเรียน สิ่งก่อสร้าง
๓) ภัยจากยานพาหนะ	๔) ภัยจากการจัดกิจกรรม
๕) ภัยจากเครื่องมือ อุปกรณ์	

๑.๓ ภัยที่เกิดจากการถูกละเมิดสิทธิ (Right)

๑) การถูกปล่อยปละ ละเลย ทอดทิ้ง
๒) การคุกคามทางเพศ
๓) การไม่ได้รับความเป็นธรรมจากสังคม

๑.๔ ภัยที่เกิดจากผลกระทบทางสุขภาพทางกายและจิตใจ (Unhealthiness)

๑) ภาวะจิตเวช	๒) ติดเกม
๓) ยาเสพติด	๔) โรคระบาดในมนุษย์
๕) ภัยไซเบอร์	๖) การพนัน
๗) มลภาวะเป็นพิษ	๘) โรคระบาดในสัตว์
๙) ภาวะทุพโภชนาการ	

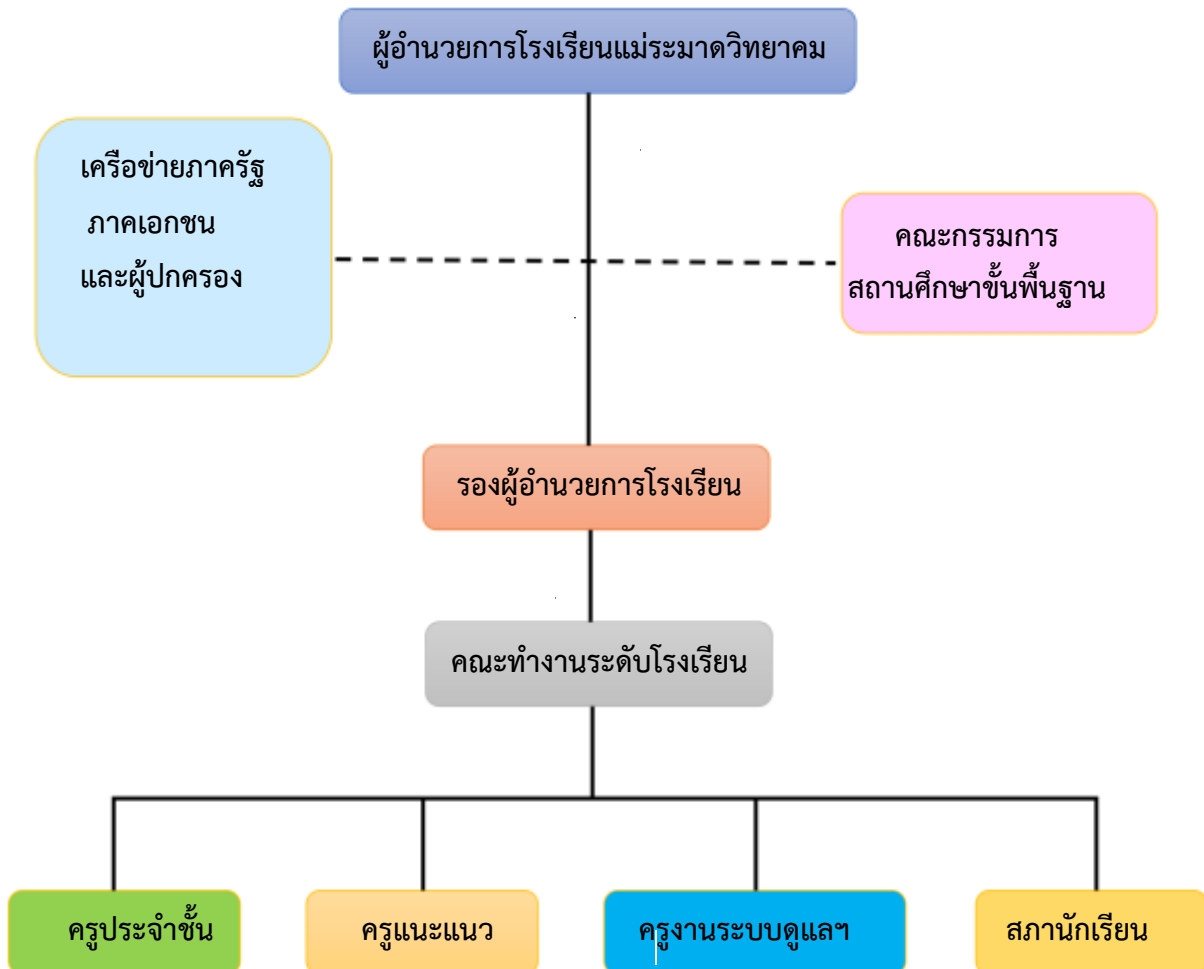
๒. มาตรการความปลอดภัยสถานศึกษา

แนวทางการวางแผนการรักษาความปลอดภัยให้นักเรียน ของโรงเรียนแม่ระมาดวิทยาคม เน้นการมีส่วนร่วม ระหว่างนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน คณะกรรมการสถานศึกษา และเครือข่าย โดยร่วมกันวางแผนป้องกัน แก้ไข ควบคุม กำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงาน จึงจำเป็นต้องมีมาตรการและกิจกรรม เพื่อให้รับประโยชน์สูงสุดตามเจตนารมณ์ของ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่)๒) พ.ศ.๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติ คู่คุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๔๖ พร้อมทั้งนโยบายของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

๒.๑ ขั้นตอนการวางแผนรักษาความปลอดภัย

๑. ศึกษาสภาพทั่วไป ของโรงเรียน ชุมชน ความเข้มแข็งของเครือข่ายเพื่อ วิเคราะห์ความเสี่ยงจากการเกิดอุบัติเหตุ อุบัติภัย และภัยจากสภาพแวดล้อม
๒. กำหนดมาตรการหลัก เพื่อป้องกัน และ แก้ไข
๓. กำหนดมาตรการเสริม กำหนดมาตรการเสริมให้เหมาะสมกับความเชื่อ วัฒนธรรม ประเพณี และ สภาพความเสี่ยงของชุมชนท้องถิ่น
๔. กำหนดกิจกรรมสนับสนุนมาตรการหลักและมาตรการเสริม
๕. กำหนดเวลาและผู้รับผิดชอบ อย่างชัดเจน และสามารถปฏิบัติได้

๓. โครงสร้างการบริหารจัดการกรณีมีเหตุการณ์ในสถานศึกษา

๒.๒ ขั้นตอนการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา

การดำเนินงานความปลอดภัยของสถานศึกษา มีขั้นตอนดังนี้

- ๒.๒.๑ การประเมินสภาพความเสี่ยงของเหตุการณ์ที่เกิดและจัดลำดับความเสี่ยง
- ๒.๒.๒ การจัดทำแผนเผชิญเหตุจากภัยรูปแบบใหม่
- ๒.๒.๓ การดำเนินการตามมาตรการ
- ๒.๒.๔ ปฏิบัติตามแผนเผชิญเหตุ
- ๒.๒.๕ การกำกับ ติดตาม และประเมินผล

ขั้นตอนการเผชิญเหตุจากภัยรูปแบบใหม่ ๙ รูปแบบ

รายการ	การเผชิญเหตุ การป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๑. ภัยอุบัติเหตุ		
๑.๑ อุบัติเหตุจากอาคารเรียน อาคารประกอบ	<p>๑. แต่งตั้งผู้รับผิดชอบดูแลในการดูแลรักษาอาคาร</p> <p>๒. ปฐมนิเทศนักเรียนใหม่เกี่ยวกับอาคารสถานที่</p> <p>๓. ตรวจสอบระบบไฟฟ้า สายไฟโครงสร้างและส่วนประกอบ</p> <p>อาคารเดือนละ ๑ ครั้ง/ความจำเป็น</p> <p>๔. ชี้แจงให้ความรู้การดูแลรักษาฝ้าระวางความปลอดภัยอาคารเรียน อาคารประกอบ</p> <p>๕. จัดทำป้ายและแผนผังข้อควรระวังด้านความปลอดภัยอันตรายทุกชั้นเรียน และแผนผัง</p> <p>๖. จัดให้มีแผนซักซ้อมการป้องกันและซักซ้อมการเคลื่อนย้ายกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง</p> <p>๗. แต่งตั้งเวรยามรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒. ครูที่ปรึกษา</p> <p>๓. นักการภารโรง</p> <p>๔. ผู้ปกครอง</p> <p>๕. ชุมชน</p> <p>๖. สถานักเรียน</p>
๑.๒ อุบัติเหตุบริเวณสถานศึกษา	<p>๑. แต่งตั้งครูเวรประจำวันคอยควบคุม กำกับดูแลติดตามการรักษาความปลอดภัยตลอดทั้งวัน</p> <p>๒. จัดให้มีผู้รับผิดชอบปฐมพยาบาลเบื้องต้นสถานพยาบาล</p> <p>๓. กำหนดควบคุมดูแลการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกัน</p> <p>ป็นป้ายในที่สูง/บ่อน้ำ/สระน้ำ อย่างเข้มงวด</p> <p>๔. ดูแลตัดแต่งกิ่งไม้ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยและรักษาความสะอาดโดยรอบสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>๕. จัดทำป้ายคำเตือนเพื่อหลีกเลี่ยงอุบัติเหตุ</p> <p>๖. ให้ความรู้และแนวทางปฏิบัติแก่นักเรียนที่พบแปลกปลอม ซึ่งอาจเป็นวัตถุระเบิดหรือวัตถุอันตราย</p> <p>๗. ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างรอบบริเวณสถานศึกษา</p> <p>๘. จัดให้มีระบบการขออนุญาตออกนอกสถานศึกษา</p> <p>๙. จัดให้มีถังขยะแยกประเภทเพื่อสะดวกในการจัดเก็บทำลาย</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒. ครูเวรประจำวัน</p> <p>๓. ครูอนามัย</p> <p>๔. นักการภารโรง</p> <p>๕. เจ้าหน้าที่โรงพยาบาล</p> <p>๖. นักเรียน</p> <p>๗. ผู้ปกครอง</p>

รายการ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๑. ภัยอุบัติเหตุ		
๑.๓ อุบัติเหตุจากการเดินทาง ไป-กลับ ระหว่างบ้าน และ โรงเรียน	๑. แต่งตั้งผู้รับผิดชอบดูแลในการเดินทางไปมาของนักเรียน ๒. ให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับการเดินทางไป-มา โรงเรียน ๓. ทำข้อตกลงกับคนขับรถรับส่งนักเรียน ปีละ ๑ ครั้ง/ความจำเป็น ๔. โรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ร่วมมือกัน กำหนดมาตรการ รับ-ส่งนักเรียนตอนเช้าและเลิก ๕. จัดทำป้ายจุดรับส่งนักเรียนเพื่อความปลอดภัย ๖. จัดให้มีแผนซักซ้อมการป้องกันอุบัติเหตุ กรณีเกิดเหตุฉุกเฉินอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ๗. แต่งตั้งเวรยามรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา	๑. ผู้บริหาร โรงเรียน ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. คนขับรถ ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. เจ้าหน้าที่ โรงพยาบาล
๑.๔ อุบัติเหตุจากการนักเรียนร่วมกิจกรรมสำคัญ	๑. หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการ ๒. จัดระบบดูแลความปลอดภัยอย่างใกล้ชิด ๓. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการร่วมกิจกรรมอย่างทุกครั้ง ๔. จัดครูคอยควบคุม ดูแลให้อยู่ในระเบียบวินัย ๕. ตรวจสอบความเหมาะสมของสถานที่ที่ปลอดภัย ๖. ประสานงานเจ้าหน้าที่ด้านการรักษาความปลอดภัยบน ท้องถนน ๗. จัดเตรียมหน่วยปฐมพยาบาลเบื้องต้นทุกครั้ง ๘. หากมีการใช้พาหนะรถยนต์ต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ตรวจสอบสภาพรถยนต์และตรวจประวัติคนขับเพื่อ ความปลอดภัย	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูเวรประจำวัน ๓. ครูประจำชั้น ๔. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๕. เจ้าหน้าที่ โรงพยาบาล ๖. นักเรียน ๗. ผู้ปกครอง

รายการ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๒. ภัยพิบัติต่างๆ		
๒.๑ อัคคีภัย	<ol style="list-style-type: none"> ๑. แต่งตั้งกรรมการรับผิดชอบตรวจสอบอุปกรณ์ สม่ำเสมอ ๒. จัดการเรียนการสอนบูรณาการเนื้อหา “เมื่อเกิด เหตุอัคคีภัยในโรงเรียน” ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา ๓. จัดให้มีเจ้าหน้าที่อยู่เวรรักษาอาคารสถานที่อย่าง เคร่งครัด ๔. วางแผนรับสถานการณ์ไว้ล่วงหน้า ๕. จัดแหล่งข้อมูลที่สามารถติดต่อขอความช่วยเหลือ ล่วงหน้า ๖. ขจัดสิ่งรกรุงรังในบริเวณโรงเรียน อาคาร ห้องต่างๆ ๗. จัดทำแผนซ้อมหนีภัยไฟไหม้ อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง จากวิทยากรภายนอก ๘. รายงานต้นสังกัดทันที 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ผู้บริหาร โรงเรียน ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. นักเรียน ๔. ผู้ปกครอง ๕. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๖. เจ้าหน้าที่ โรงพยาบาล ๗. นักการภารโรง ๘. เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ภัยเทศบาลแม่ระมาด
๒.๒ วาตภัย	<ol style="list-style-type: none"> ๑. จัดทำแผนอบรมสร้างความรู้แก่ ครู บุคลากรและ นักเรียนในกรณีเกิดเหตุการณ์วาตภัยรุนแรง การปฏิบัติตนให้พ้นจากอันตรายอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง โดยวิทยากรภายนอก ๒. จัดการเรียนการสอนบูรณาการเนื้อหา “เมื่อเกิด เหตุวาตภัยในโรงเรียน” ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา ๓. จัดให้มีการอยู่เวรรักษาสถานที่ราชการ ๔. ตรวจสอบสภาพอาคารต่างๆอย่างสม่ำเสมอ ๕. ตัดแต่งกิ่งไม้ที่อยู่ใกล้อาคาร ๖. ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศสม่ำเสมอ ๗. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาล ๘. จัดให้มีเครือข่ายองค์กรภาครัฐเอกชนเพื่อติดต่อขอความ ช่วยเหลือทันที 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ผู้บริหาร โรงเรียน ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. นักเรียน ๔. ผู้ปกครอง ๕. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๖. เจ้าหน้าที่ โรงพยาบาล ๗. นักการภารโรง ๘. เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ภัยเทศบาลแม่ระมาด

รายการ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๒. ภัยพิบัติต่างๆ		
๒.๓ ธรณีพิบัติ	<p>๑. จัดอบรมความรู้กรณีเหตุการณ์แผ่นดินไหว/ การปฏิบัติตนให้พ้นจากอันตรายแก่ครู บุคลากร และนักเรียน อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง</p> <p>๒. จัดให้มีการอยู่เวรรักษาสถานที่ราชการ</p> <p>๓. ตรวจสอบสภาพอาคารต่างๆอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>๔. ตัดแต่งกิ่งไม้ที่อยู่ใกล้อาคาร</p> <p>๕. ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศสม่ำเสมอ</p> <p>๖. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น</p> <p>๗. จัดให้มีเครือข่ายองค์กรภาครัฐ/เอกชน และจัดทำฐานข้อมูลเบอร์โทรศัพท์เพื่อสามารถติดต่อขอความช่วยเหลือทันที</p>	<p>๑. ผู้บริหาร โรงเรียน</p> <p>๒. ครูที่ปรึกษา</p> <p>๓. นักเรียน</p> <p>๔. ผู้ปกครอง</p> <p>๕. เจ้าหน้าที่ตำรวจ</p> <p>๖. เจ้าหน้าที่ โรงพยาบาล</p> <p>๗. นักการภารโรง</p> <p>๘. เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ภัยเทศบาลแม่ระมาด</p>
๒.๔ ด้านสัตว์มีพิษ	<p>๑. จัดสภาพแวดล้อมให้สะอาดร่มรื่น ตัดแต่งกิ่งไม้</p> <p>๒. กำจัดแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์มีพิษเพื่อให้ความปลอดภัย</p> <p>๓. ให้ความรู้แก่ครู บุคลากร และนักเรียนเกี่ยวกับสัตว์มีพิษ ตลอดจน วิธีการป้องกันและปฐมพยาบาลเบื้องต้นเมื่อได้รับพิษ</p> <p>๔. จัดทำป้ายเตือนภัยจากสัตว์มีพิษในบริเวณที่เสี่ยง เช่น บริเวณรั้วสถานศึกษา ต้นไม้ใหญ่ ซึ่งมักจะเป็นที่อาศัยของสัตว์มีพิษเบื้องต้น</p> <p>๕. ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์ เช่น กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย</p> <p>๖. จัดเตรียมอุปกรณ์และเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาลกรณีที่ได้รับพิษจากสัตว์มีพิษ</p> <p>๗. จัดทำแผนฉุกเฉินและการฝึกซ้อม โดยความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๑. ผู้บริหาร โรงเรียน</p> <p>๒. ครูที่ปรึกษา</p> <p>๓. นักเรียน</p> <p>๔. ผู้ปกครอง</p> <p>๕. เจ้าหน้าที่ โรงพยาบาล</p> <p>๖. เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ภัยเทศบาลแม่ระมาด</p> <p>๗. ครูอนามัย</p>

รายการ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๓. ภัยยาเสพติด		
๓.๑ สารเสพติด	<ol style="list-style-type: none"> ๑. จัดกิจกรรมเสริมทักษะชีวิต เพื่อสร้างความตระหนักให้นักเรียนเห็นคุณค่าแห่งตน ๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน โรงเรียนเพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน ๓. จัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนแสดงออกตามความสามารถที่ถูกต้อง เช่น ศิลปะ ดนตรี กีฬา เป็นต้น ๔. จัดกลุ่มเฝ้าระวังโดยอาศัยเครือข่ายทั้งภายในภายนอกโรงเรียน ๕. จัดการอบรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่นักเรียน ๖. จัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาให้สะอาด ร่มรื่นสวยงามเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ ๗. ใช้มาตรการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ๘. แต่งตั้งผู้รับผิดชอบแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียน 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ผู้บริหาร โรงเรียน ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. นักเรียน ๔. ผู้ปกครอง ๕. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๖. เจ้าหน้าที่ โรงพยาบาล

รายการ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๔. ภัยความรุนแรง		
๔.๑ กลั่นแกล้งรังแก ทำร้ายร่างกาย	๑. แต่งตั้งคณะกรรมการเฝ้าระวังป้องปราม นักเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และสถานที่จุดเสี่ยง ๒. จัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ๓. ใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ๔. ครูที่ปรึกษาสอดส่องดูแลใกล้ชิดและรายงานตามขั้นตอน ๕. ประสานงาน ครูผู้ปกครองเพื่อให้การดูแลช่วยเหลือ ๖. นำนักเรียนเข้าสู่การช่วยเหลือ โดยมีครูดูแลร่วมกับ ผู้ปกครอง	๑. ผู้บริหาร โรงเรียน ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. นักเรียน ๔. ผู้ปกครอง ๕. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๖. ชุมชน
๔.๒ การล่วงละเมิดทาง ร่างกายและจิตใจ	๑. แต่งตั้งคณะกรรมการเฝ้าระวังป้องปราม นักเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และสถานที่จุดเสี่ยง โดยเฉพาะห้องเรียน ห้องน้ำ มุมอับ ๒. จัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ๓. ใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ๔. ครูที่ปรึกษาสอดส่องดูแลใกล้ชิดและรายงานตามขั้นตอน ๕. ประสานงาน ครูผู้ปกครองเพื่อให้การดูแลช่วยเหลือ ๖. นำนักเรียนเข้าสู่การช่วยเหลือ โดยมีครูดูแลร่วมกับ ผู้ปกครอง ๗. ขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอก กรณีรุนแรง	๑. ผู้บริหาร โรงเรียน ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. นักเรียน ๔. ผู้ปกครอง ๕. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๖. ชุมชน ๗. นักจิตวิทยา โรงพยาบาล

รายการ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๕. การคุกคามในชีวิตและทรัพย์สิน		
๕.๑ ผู้สาว	<p>๑. จัดทำหลักสูตรบูรณาการ การสอนในเรื่องเพศ ศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมที่ดี และเหมาะสม ในทางสังคมให้กับนักเรียน</p> <p>๒. จัดกิจกรรมและเสริมสร้างค่านิยม ปลูกฝังค่านิยม จริยธรรมที่ดีงามให้กับนักเรียนเพื่อการ พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม</p> <p>๓. มอบครูที่ปรึกษาติดตามและเฝ้าระวังภายหลัง ดำเนินการแก้ไขแล้ว เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาในระยะต่อไป มิให้เกิดขึ้น</p>	<p>๑. ผู้บริหาร โรงเรียน</p> <p>๒. ครูที่ปรึกษา</p> <p>๓. นักเรียน</p> <p>๔. ผู้ปกครอง</p> <p>๕. ชุมชน</p> <p>๖. ครูแนะแนว</p>
๕.๒ อบายมุข การพนัน	<p>๑. กำหนดให้สถานศึกษาโรงเรียนเป็นเขตปลอดอบายมุข</p> <p>๒. จัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้และความตระหนักโทษ ภัยและปัญหาอบายมุข ที่มีผลกระทบต่อ การเรียน ความเป็นอยู่ของนักเรียน</p> <p>๓. มอบหมายครูที่ปรึกษาติดตามสอดส่องดูแลพฤติกรรมของ นักเรียนในกลุ่มที่มีปัญหาและกลุ่มเสี่ยงต้องรีบมาดำเนินการ</p> <p>๔. สืบหาแหล่งอบายมุขหรือแหล่งมั่วสุมเป็นโดยจัดทำ ข้อมูลแผนที่ตั้งเพื่อการประสานกับครูผู้รับผิดชอบ ผู้ปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจ</p> <p>๕. จัดทำทะเบียนข้อมูลนักเรียนที่อยู่ในกลุ่ม</p> <p>๖. เชิญผู้ปกครองประชุมเพื่อหาทางแก้ไขปัญหาและ ให้ความช่วยเหลืออย่างจริงจังร่วมกัน</p> <p>๗. จัดเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการออกตรวจ ตามแหล่งอบายมุขต่าง ๆ โดยการประสานความ ร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ และหน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>๑. ผู้บริหาร โรงเรียน</p> <p>๒. ครูที่ปรึกษา</p> <p>๓. นักเรียน</p> <p>๔. ผู้ปกครอง</p> <p>๕. ชุมชน</p> <p>๖. ครูฝ่ายปกครอง</p> <p>๗. เจ้าหน้าที่ตำรวจ</p>

รายการ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๖. อาชญากรรมไซเบอร์		
๖.๑ อินเทอร์เน็ตและเกมส์	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ให้ความรู้นักเรียนในการเลือกบริโภคข้อมูลข่าวสาร ภัยจากสื่อ อินเทอร์เน็ต ๒. จัดกิจกรรมเสริมสร้างความสนใจหรือสร้างแรงจูงใจ ในการใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต อย่างสร้างสรรค์ ๓. ประสานความร่วมมือ ผู้ปกครอง เครือข่ายผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องในการป้องกัน กวดขันดูแลตาม แหล่งสถานบันเทิง ร้านอินเทอร์เน็ต ร้านเกมส์ เป็นต้น ๔. ครูฝ่ายกิจการนักเรียนและครูที่ปรึกษากำกับ ติดตาม การมาเรียน ของนักเรียนและประสานกับ ผู้ปกครอง ในการเดินทางไป – กลับ ระหว่างบ้าน และโรงเรียน ๕. จัดให้บริการอินเทอร์เน็ตกับนักเรียนในช่วงเวลาที่ เหมาะสมตาม บริบทของโรงเรียน และให้ครู ควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด ๖. ดำเนินการนำกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงมาอบรม ให้ความรู้ใน เรื่องการใช้อินเทอร์เน็ต ๗. จัดอาสาสมัครนักเรียนคอยตรวจสอบการใช้ อินเทอร์เน็ตเว็บไซต์ต่างๆ/ ๘. ประสานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานที่ รับผิดชอบ เพื่อติดตาม ตรวจสอบร้านอินเทอร์เน็ต ร้านเกมส์ที่ ให้บริการนักเรียนช่วงเวลาเรียน 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ผู้บริหาร โรงเรียน ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. นักเรียน ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. เจ้าหน้าที่ตำรวจ

รายการ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๗. โรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ		
๗.๑ โรคโควิด-๑๙	<p>๑. แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙</p> <p>๒. สร้างเครือข่ายความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ที่จะขอรับการสนับสนุนด้านต่างๆ</p> <p>๓. จัดทำแผนภูมิ แผนผังพื้นที่ของโรงเรียน</p> <p>๔. พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ของโรงเรียน</p> <p>๕. จัดทำมาตรการ Sandbox: Safety Zone in School รองรับการศึกษา On site จำแนก ตามเขตพื้นที่การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙)COVID-๑๙)</p> <p>๖. จัดทำมาตรการข้อกำหนด ๖ มาตรการหลัก) DMHT-RC) ๖ มาตรการเสริม)SSET-CQ) และแนวทาง ๗ มาตรการเข้มสำหรับสถานศึกษา</p> <p>๗. จัดทำมาตรการการใช้อาคารหรือสถานที่เพื่อจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ ควบคุมสูงสุดและเข้มงวด ที่มีความพร้อมและผ่านเกณฑ์การ (สีแดงเข้ม) ประเมิน</p> <p>๘. จัดทำมาตรการด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม</p> <p>๘.๑ การระบายอากาศภายในอาคาร</p> <p>๘.๒ ทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรคบนพื้นผิวทั่วไป อุปกรณ์สัมผัสร่วม</p> <p>๘.๓ ดูแลความสะอาดจุดบริการน้ำดื่ม และภาชนะบรรจุน้ำดื่ม</p> <p>๘.๔) มีถังขยะแบบมีฝาปิด สำหรับรองรับสิ่งของที่ไม่ใช้แล้ว ประจำห้องเรียน อาคารเรียน หรือ บริเวณ โรงเรียน ตามความเหมาะสม และมีการคัดแยกลดปริมาณขยะ-</p> <p>๙. จัดทำแนวทางการจัดการเรียนการสอนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙)</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒. ครูที่ปรึกษา</p> <p>๓. นักเรียน</p> <p>๔. ผู้ปกครอง</p> <p>๕. ชุมชน</p> <p>๖. เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลแม่ระมาด</p>

รายการ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๘. ฝุ่น PM ๒.๕		
๘.๑ หมอกควัน ฝุ่น PM ๒.๕	<p>๑. แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารสถานการณ์ปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM 2.5</p> <p>๒. ฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM 2.5 ฝ้าระวัง และติดตามสถานการณ์ปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็ก</p> <p>๓. ติดตามสถานการณ์ฝุ่น PM 2.5 จาก แอปพลิเคชัน Air4Thai</p> <p>๔. รายงานสถานการณ์ฝุ่น ให้ ครู บุคลากรทางศึกษานักเรียนทราบทุกวันทำการ</p> <p>๕. ให้จัดกิจกรรมทำความสะอาดห้องเรียนและอาคารเรียนอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>๖. ให้ลดการทำกิจกรรมนอกอาคาร</p> <p>๗. นักเรียนที่ป่วยด้วยโรกระบบหัวใจและหลอดเลือด โรคระบบทางเดินหายใจ เช่น หอบหืด ให้พิจารณาลดการเรียนพลศึกษาและกิจกรรมกลางแจ้ง</p> <p>๘. นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา ต้องสวมหน้ากากอนามัยที่ป้องกันฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM 2.5 เมื่อฝุ่นมีความหนาแน่น</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒. ครูที่ปรึกษา</p> <p>๓. นักเรียน</p> <p>๔. ผู้ปกครอง</p> <p>๕. เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลแม่ระมาด</p> <p>๖. สภานักเรียน</p>

รายการ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๙. การค้ำมนุษย์		
๙.๑ การค้ำมนุษย์	<p>๑. สร้าง ความรู้ ความเข้าใจ และ ความตระหนักถึงปัญหา การค้ำมนุษย์แก่นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา</p> <p>๒. จัดให้มีการรณรงค์และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการ ค้ำมนุษย์ ให้แก่นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ตลอดจนผู้ปกครองให้รับทราบ</p> <p>๓. จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการในวิชาสังคมศึกษา และวิชาภาษาไทย</p> <p>๔. การบูรณาการ ความร่วมมือของภาคีเครือข่ายทั้งในและ นอกสถานศึกษา</p> <p>๕. รายงานข่าวสถานการณ์เมื่อเกิดเหตุแก่ผู้บริหาร ครูที่ ปรึกษา ผู้ปกครอง ทราบ</p>	<p>๑. ผู้บริหาร โรงเรียน</p> <p>๒. ครูที่ปรึกษา</p> <p>๓. นักเรียน</p> <p>๔. ผู้ปกครอง</p> <p>๕. เจ้าหน้าที่ตำรวจ</p>

ส่วนที่ ๔

การติดต่อสื่อสาร

๑. ช่องทางการติดต่อสื่อสาร

Group Line

Facebook

โรงเรียนแม่ระมาดวิทยาคม

เว็บไซต์โรงเรียนแม่ระมาดวิทยาคม

www.mrw.ac.th

เบอร์โทรศัพท์คณะทำงานในโรงเรียน

ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐๘๖๓๗๖๓๐๔๘	รองผู้อำนวยการ	๐๘๔๘๑๑๓๙๖๑
งานปกครอง	๐๖๑๖๑๕๐๐๙๕	ฝ่ายวิชาการ	๐๘๔๐๗๙๗๑๖๘
งานอาคารสถานที่	๐๙๑๒๘๘๗๙๔๔	ฝ่ายบุคคล	๐๘๗๗๗๘๓๑๕๘
งานระบบดูแลนักเรียน	๐๙๕๖๓๕๖๒๕๐	ฝ่ายงบประมาณ	๐๘๖๒๑๔๘๘๒๒
งานอนามัย	๐๘๖๖๗๘๔๖๑๘	ฝ่ายบริหารงานทั่วไป	๐๙๕๓๒๔๑๒๓๔
งานแนะแนว	๐๘๐๐๗๓๐๑๘๑		

ติดต่อด้วย

E-mail โรงเรียน : mymaeramad167@gmail.com

๒. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก	๐๘๓-๘๗๖๒๑๑๑
สถานีตำรวจภูธรแม่ระมาด	๐๕๕-๕๘๑๒๕๓
โรงพยาบาลแม่ระมาด	๐๕๕-๕๘๑๒๒๙
สาธารณสุขแม่ระมาด	๐๕๕-๕๘๑๑๕๗
หน่วยพิทักษ์กาญจน์แม่ระมาด	๐๖๑๒๗๖๕๘๖๐

ส่วนที่ ๕

การกำกับติดตามประเมินผล

โรงเรียนการดำเนินการกำกับ ติดตาม และประเมินผล การดำเนินงานการเผชิญเหตุ การป้องกันและแก้ไข ความปลอดภัยของโรงเรียน โดย การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย ตามแนวดำเนินการ มาตรการ แนวทางปฏิบัติ โดยยึดตัวชี้วัดในการดำเนินการในทุกประเด็น มีการจัดทำเครื่องมือในการกำกับ ติดตาม และประเมินผล ที่มีคุณภาพและครอบคลุม มีการจัดทำแผนการกำกับ ติดตาม และประเมินผลกำหนดปฏิทินดำเนินการอย่างเป็นระบบ โดยดำเนินการ ดังนี้

๑) แต่งตั้งคณะกรรมการกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน การเผชิญเหตุ การป้องกันและแก้ไข ด้านความปลอดภัยของสถานศึกษาโดย การมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒) ศึกษาแนวดำเนินการ มาตรการ แนวทางการปฏิบัติ และตัวชี้วัดการดำเนินงานความปลอดภัยของสถานศึกษา

๓) จัดทำแผนการกำกับ ติดตาม และประเมินผล การดำเนินงานการเผชิญเหตุ การป้องกันและแก้ไข ด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา

๔) กำหนดปฏิทินในการดำเนินงานความปลอดภัยของสถานศึกษา อย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง

๕) จัดทำเครื่องมือในการกำกับ ติดตาม และประเมินผล การดำเนินงานการเผชิญเหตุ การป้องกันและแก้ไข ด้านความปลอดภัยของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดในการดำเนินงานความปลอดภัยของสถานศึกษา

๖) ดำเนินการกำกับ ติดตาม และประเมินผล การดำเนินงานการเผชิญเหตุ การป้องกันและแก้ไข ด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา

๗) สรุปผลการดำเนินงานความปลอดภัยของสถานศึกษา ให้ข้อเสนอแนะประเด็นที่เป็นจุดเด่น จุดควรพัฒนาพร้อมแนวทางในการพัฒนาในปีการศึกษาต่อไป

๘) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานการเผชิญเหตุ การป้องกันและแก้ไข ด้านความปลอดภัยของสถานศึกษาในช่องทางที่หลากหลาย

ภาคผนวก

คำสั่งโรงเรียนแม่ระมาดวิทยาคม

ที่ ๗๐ / ๒๕๖๕

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนและมาตรการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา

ตามหนังสือคู่มือแนวทางปฏิบัติและมาตรการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ.๒๕๕๖ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แจ้งยุทธศาสตร์การดำเนินงานเกี่ยวกับระบบการรักษาความปลอดภัยของนักเรียน มาตรการรักษาความปลอดภัยของนักเรียน มีการกำกับ ติดตาม ประเมินผลและ รายงาน แนวทางการวางแผนการรักษาความปลอดภัยให้แก่ นักเรียน เน้นการมีส่วนร่วมระหว่างนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และเครือข่าย โดยร่วมกันวางแผนป้องกัน แก้ไข ควบคุม กำกับ ติดตามรายงาน นั้น

เพื่อให้การดำเนินงาน บรรลุผลสำเร็จตรงตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมาย จำเป็นต้องมีมาตรการ และกิจกรรมตามเจตนารมณ์ ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๔๖ พร้อมทั้งนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน จึงแต่งตั้งคณะกรรมการทำงาน ดังนี้

๑. คณะกรรมการอำนวยการ	ประกอบด้วย	
๑.๑ นายทวิศักดิ์ คำภีระ	ผู้อำนวยการโรงเรียน	ประธานกรรมการ
๑.๒ นางสาวปรีศนา วิโนสุยะ	รองผู้อำนวยการโรงเรียน	รองประธานกรรมการ
๑.๓นางสาวพรรณชนกชฎมน ไพโรจน์	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบุคคล	กรรมการ
๑.๔ นางสาวรัตน์ พินิจการ	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ	กรรมการ
๑.๕ นางนภาพร ยอดปานันท์	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายงบประมาณ	กรรมการ
๑.๖ นายรวิพล ผาแสนเถิน	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป	กรรมการและเลขานุการ
๑.๗ นายวิโรจน์ คำน่าน	ครู คศ.๒	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

อำนาจหน้าที่ มีดังนี้

๑) กำหนดรูปแบบแนวทาง และอำนวยการ การดำเนินการจัดทำแผนและมาตรการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา

๒) ประสานและบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานตามมาตรการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา

๓) กำกับติดตามและให้คำแนะนำการดำเนินงานมาตรการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา

๔) ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานมาตรการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา

๒. คณะทำงานจัดทำแผนและมาตรการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา ประกอบด้วย

๒.๑ นายรวิพล ผาแสนเถิน	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฯ	ประธานคณะทำงาน
๒.๒ นางสาวลัดดาวัลย์ ผลัดคำวงษ์	ครู คศ. ๓	คณะทำงาน
๒.๓ นางอติตยา ทิมขาว	ครู คศ. ๓	คณะทำงาน
๒.๔ สอ.พิสิษฐ์ นิลสิงขรณ์	ครู คศ. ๓	คณะทำงาน
๒.๕ นายอดิศักดิ์ เทียนสิริกุล	ครู คศ. ๓	คณะทำงาน
๒.๖ นางสาวเกิ้ลัดแก้ว สืบพงศ์ตระกูล	ครู คศ. ๓	คณะทำงาน
๒.๗ นางนภาพร คำมูล	ครู คศ. ๒	คณะทำงาน
๒.๘ นางปิยะนาถ ขุนทะอาด	ครู คศ. ๒	คณะทำงาน
๒.๙ นางคุณัญญา จำนงค์รัตน์	ครู คศ. ๒	คณะทำงาน
๒.๑๐ นางสาวหนู อินดี๊ะ	ครู คศ. ๒	คณะทำงาน
๒.๑๑ นายกวิสสร แสงท้าว	ครู คศ. ๒	คณะทำงาน
๒.๑๒ นางสาวนันทวรรณ บุลย์ประมุข	ครู คศ. ๒	คณะทำงาน
๒.๑๓ นายณรงค์ อาจมิตร	ครู คศ. ๒	คณะทำงาน
๒.๑๔ นายอมร สุวรรณยศ	ครู คศ. ๒	คณะทำงาน
๒.๑๕ นายอาทิตย์ ยศต้อย	ครู คศ. ๒	คณะทำงาน
๒.๑๖ นายเจษฎา เหล่ามา	ครู คศ. ๒	คณะทำงาน
๒.๑๗ ว่าที่ร้อยตรีวัฒนา มาตรา	ครู คศ. ๑	คณะทำงาน
๒.๑๘ นางสาววรินดา สุพา	ครู คศ. ๑	คณะทำงาน
๒.๑๙ นายศรศักดิ์ เรืองคำ	ครู คศ. ๑	คณะทำงาน
๒.๒๐ นางสาวนุร้อสลีนา หลีหมะ	ครู คศ. ๑	คณะทำงาน
๒.๒๑ นายยุทธพรธณ บุญหมื่น	ครู คศ. ๑	คณะทำงาน
๒.๒๒ นางสาวสรานี แก้วโก้	ครู คศ. ๑	คณะทำงาน
๒.๒๓ นายติวานนท์ ศรีสละ	ครู คศ. ๑	คณะทำงาน
๒.๒๔ นางสาวเกตน์สิริ สุวรรรัตน์	ครู คศ. ๑	คณะทำงาน
๒.๒๕ นายพีรพงษ์ การะพัตร	ครู คศ. ๑	คณะทำงาน
๒.๒๖ นางสาวรัตนภรณ์ ประไพศาล	ครู คศ. ๑	คณะทำงาน
๒.๒๗ นางสาวมริษา เอี้ยงเตจ๊ะ	ครู คศ. ๑	คณะทำงาน

๒.๒๘ นางสาวสุมณฑา เทียงดี	ครู ค.ศ. ๑	คณะทำงาน
๒.๒๙ นางสาวสุพิชชา ใจน้อย	ครูผู้ช่วย	คณะทำงาน
๒.๓๐ นายอนุรักษ์ ไชยลังกา	ครูผู้ช่วย	คณะทำงาน
๒.๓๑ นางสาวทัศนีย์ ชำนาญจ้อย	ครูผู้ช่วย	คณะทำงาน
๒.๓๒ นางสาวสมฤทัย แซ่ม้า	ครูผู้ช่วย	คณะทำงาน
๒.๓๓ นายธนาศิลป์ ภูน้ำริ่ม	ครูผู้ช่วย	คณะทำงาน
๒.๓๔ นางสาวสุทิดา แพงสี	ครูผู้ช่วย	คณะทำงาน
๒.๓๕ นางอัญญิการ์ ตูพิจิตร	ครู ค.ศ. ๒	คณะทำงาน
๒.๓๖ นายศรันย์พงศ์ ธีรวุฒิชัย	ครูจ้างสอน	คณะทำงาน
๒.๓๗ นางสาวจิรวรรณ คำพีระ	ครูจ้างสอน	คณะทำงาน
๒.๓๘ นายวิโรจน์ คำน่าน	ครู ค.ศ. ๒	คณะทำงานและเลขานุการ
๒.๓๙ นายภูษิต แก้วเจริญเนตร	ครู ค.ศ. ๓	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ

อำนาจหน้าที่ มีดังนี้

- ๑) ดำเนินงานจัดทำแผนและมาตรการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา
- ๒) รายงานผลการดำเนินงานมาตรการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา
- ๓) ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๗ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายทวีศักดิ์ คำภีระ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนแม่ระมาดวิทยาคม

